

[Sigsgaard.]

og rendte med noget af den trafik. Jeg ved ikke, hvor man har det fra. Det er, som om man lige så stille går ud fra, at sådan er det, at man skal slås om at blive størst mulig.

Derfor har det også været svært for pressen, tror jeg, at finde ud af, hvordan de forskellige partier i folketinget har stillet sig i denne sag. I hvert fald er VS' stilling blevet mistolket flere steder. Det er nemlig efterhånden lykkedes at få sagen fremstillet sådan, at enten ønsker man en storlufthavn på Saltholm, eller også ønsker man en udvikling af lufthavnen dér, hvor den er. Andre muligheder er der ikke for udvalget og for pressen. En storlufthavn må man da have. Vores standpunkt er, at vi i hvert fald ikke for nærværende ønsker nogen storlufthavn, men det synes at være frygtelig svært at forstå, for når man har sagt det, har man dermed sat sig ud over rammerne for diskussionen. Men jeg gentager det her i håb om, at det kan sive ind lidt flere steder.

Jeg karakteriserede det ved første behandling — det skal jeg lige ganske kort minde om — som et gigantisk nyt pyramidebyggeri, man nu er i gang med og bruger så kolossalt megen tid på her i folketinget. Det er de store projekter, man nu fabler om, der skal i centrum i vores fremtidige investeringer, og så glider nogle småting som undervisningen af handicappede børn, som folketinget får lejlighed til at diskutere om et par dage, så vidt jeg erindrer, nemt i baggrunden, og en hel masse andre nyttige sager glider nemt i baggrunden til fordel for disse store projekter, disse drømmerier, som, hvis de realiseres, kommer til at koste så frygtelig mange penge.

Må jeg dernæst sige, at jeg finder det noget foruroligende, at forureningen har spillet en så lille rolle i udvalgets debatter, som betænkningen i hvert fald tyder på. Et af mindretallene lader næsten forstå i betænkningen, at disse problemer på det nærmeste løses, hvis man vælger Saltholm, men det er i hvert fald ikke rigtigt. Der er lidt diskussion om, hvad det betyder støjmessigt, hvis man vælger Saltholm. Men at der slet ingen støjgener skulle blive, har jeg ikke hørt nogen påstå. I øvrigt så skal problemerne omkring forureningen ses i en noget større målestok. Der er i høj grad luftforurening og andre arter forurening for-

bundet med en storlufthavn, og det er mit indtryk, at udvalget ikke i særlig høj grad har haft de spørgsmål med inde i billedet. Jeg synes i det hele taget, der i denne som desværre i så mange sager har været den tendens: nu har udvalget fået til opgave at spekulere på lufthavn; så har man spekuleret på lufthavn, tænkt i flyvemaskiner og startbaner og rejsetider og hvad ved jeg — penge selvfølgelig — men ikke i de dermed forbundne problemer, ikke i byplanlægning f. eks., ikke i forureningstankegang osv. Der er altså en tendens til specialisering ikke bare i ministerierne, men også her i folketinget.

Den tredje hovedbetragtning, jeg vil gøre her, er en kommentar til de tal, der fremgår af betænkningen. Hvis man sammenholder ministerens tal på ca. 1 milliard kr. med SAS' tal på 300-400 mill. kr. og tager hensyn til, at de ikke er direkte sammenlignelige, fordi de går på forskellige perioder, og i øvrigt tager hensyn til alt, hvad der er refereret her i betænkningen, tyder den store forskel i tallene på, at chartertrafikken stiller meget betydelige krav til faciliteter i den ene og den anden retning; til investeringer osv. Jeg tror, jeg har rejst spørgsmålet før, men lad mig for en sikkerheds skyld gøre det igen: vil det ikke være muligt, da man nu alligevel — det er jo kendsgerningen — har udskudt Saltholm en smule, så der i hvert fald er tid til at tænke sig om, at undersøge, hvad chartertrafikken egentlig betyder, og om det nu også er så pinende nødvendigt, at så stor en del af chartertrafikken, som tilfældet er i dag, ligger lige præcis i det område? Er der ikke nogle andre lufthavne her i landet, som ikke er 100 pct. udnyttet, eller kunne der ikke oprettes andre, hvis det skulle blive nødvendigt? Hele spørgsmålet om chartertrafikken og dens lønsomhed, som er særdeles tvivlsom, har jeg forstået, mangler vi, så vidt jeg kan se, at få undersøgt.

Derfor må jeg være enig med dem, der mener, at der godt kan være behov for flere undersøgelser. Det er ikke kun et spørgsmål om engagement i det nordiske eller engagement i de store projekter. Det kræver lidt kølig overvejelse. Tillad mig derfor, for at gå ind på udvalgets teknokratiske diskussioner, at pege på, at også de er begrænset i deres omfang. Jeg synes, man skulle undersøge, hvilke muligheder det